

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619200184
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8619200184.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senátu zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu Mgr. Miloša Koleka v spore žalobkyne: Q. P., nar.XX.XX.XXXX, bytom V. XXX/XX, XXX XX W., zastúpená JUDr. Michal Michalovčík, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Makovická 768/20, 089 01 Svidník proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 921,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č.k. 3Csp/3/2019-107 zo dňa 13.09.2019, takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Svidník (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 2 921,59 eura a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku,
II. Priznáva žalobkyni zo strany žalovaného náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku,
III. Žalovaný je povinný zaplatiť na súdnom poplatku sumu 175,- Eur a to na účet prevádzkovateľa systému do 30 dní odo dňa doručenia právoplatného rozsudku.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala toho, aby súd uložil žalovanému zaplatiť jej primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.921,59 eura. V dôvodoch žaloby bolo uvedené, že žalobkyňa sa v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 4Csp/27/2012 úspešne domohla ochrany svojich spotrebiteľských práv, najmä pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 08.11.2012, pričom predmetným rozsudkom domohla sa taktiež vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.921,59 eura. Rozsudok Okresného súdu Svidník č.k. 4Csp/27/2017-64 z 21.02.2012 bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 10Co/64/2018-118 zo dňa 25.10.2018. Podľa žalobkyne výška žiadaného finančného zadostučinenia je primeraná povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne. Žalovaný v zmluve, ktorú s ním žalobkyňa uzatvorila nie len že používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky v rozpore s dobrými mravmi v snahe obohatiť sa o sumu vo výške 2.921,59 eura. Túto sumu zadostučinenia má žalobkyňa za primeranú, keďže podľa nej primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal voči spotrebiteľovi recidívy, a zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Súd konštatoval, že žalovaný so žalobou nesúhlasil. Z podanej žaloby podľa neho nevyplývajú žiadne skutkové okolnosti, ktoré by preukazovali nutnosť priznania finančného zadostučinenia ako spôsobu završenia ochrany spotrebiteľa. Jeho vznik nie je automatický, treba ho chápať ako prostriedok završujúci ochranu za situácie, keď to okolnosti vyžadujú. Podľa žalovaného žalobca v žalobe neoznačil žiadnu skutočnosť ani dôkaz, v zmysle ktorého by žalovaný konal s cieľom získať bezdôvodné

obohatenie. Domnienka prezentovaná žalobkyňou, že sa žalovaný chcel obohatiť nemá opodstatnenie v žiadnej preukázanej skutočnosti. Poukázal tiež na to, že v konaní vedenom pred Okresným súdom Svidník pod sp.zn. 6Csp/72/2018 a pod sp.zn. 7Csp/57/2018 si žalobkyňa uplatňuje nárok na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia. V čase podania oboch žalôb bol právoplatný aj rozsudok č.k. 4Csp/27/2017-64. Žalobkyni teda nič nebránilo podať jednu žalobu. Z postupu žalobkyne, ktorá bez relevantného dôvodu nepodala jednu žalobu, ale x žalôb by potom vyplývalo, že ešte aj každú ním podanú žalobu nemožno rozdeliť na ďalšie a ďalšie čiastkové žaloby. Ak je účelom zadosťučinenia nahradenie diskomfortu, ktorý by mal spotrebiteľ v súvislosti uplatnením práva zažívať, potom je na mieste otázka, či multiplikovane sporov a rozdrobovanie sporov rovnako znamená, že sa má multiplikovane poskytovať, resp. vôbec či má takto vznikať primerané finančné zadosťučinenie. Žiadal preto žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

Z vykonaného dokazovania súd zistil existenciu rozhodnutí, ktoré žalobkyňa opísala v žalobe, z ktorých vyplynulo, že ako spotrebiteľka bola úspešná so svojim žalobným nárokom o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Súd mal tak preukázané, že žaloba bola dôvodná, pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou zástupcu žalobkyne. Podľa súdu prvej inštancie žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne ako spotrebiteľky, jeho dôsledkom je úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pri určení výšky prihliadol na všetky okolnosti veci, najmä na to, že ide o vyrovnanie ujmy žalobkyne tým, že znášala stav právnej neistoty. Čiastku 2.921,59 eura, ktorá bola uplatnená žalobou, preto podľa úvahy mal za primeranú.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenie Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 1, 4 písm. k), 5, § 53a ods. 1 a na ustanovenia Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa - § 1 ods. 1, § 3 ods. 3, 5.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 CSP.

Výrok o poplatkovej povinnosti odôvodnil ustanovením § 2 ods. 2 písm. z), a) Zákona č. 71/1992 Z.z.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f), a h) Civilného sporového poriadku. Podľa žalovaného odôvodnenie napádaného rozsudku nedáva žiadnu odpoveď na to, na základe akých preukázaných skutočností a záverov vyplývajúcich z vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že tvrdenia žalovaného sú účelové, tvrdenia žalobkyne v celom rozsahu dôvodné, že je daný nárok na primerané finančné zadosťučinenie a že tento nárok je v sume 2.921,59 eura. Podľa žalovaného rozsudok nespĺňa ani základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako ich definuje § 220 CSP, keďže neobsahuje žiadny záver súdu, či už skutkový alebo právny vo vzťahu k predmetu sporu. Súdom priznané finančné zadosťučinenie nebolo podľa obsahu a odôvodnenia rozsudku preukázané v konkrétnych skutkových okolnostiach a argumentačne nie je podložené. Žalovaný osobitne namietal spôsob akým sa konajúci súd vysporiadal s jeho procesnou obranou, keďže uviedol „pokial' sa týka tvrdení žalovaného, tieto súd považoval za účelové“. Takýto záver súdu o účelovosti tvrdení žalovaného je nepreskúmateľný práve v tom, že súd ani neuvádza v čom má byť tvrdenie žalovaného účelové, na základe akých záverov súd k takémuto konštatovaniu dospel. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej rozhodovacej praxi definuje požiadavku na vyrovnanie sa s argumentom sporovej strany tak, že sa má uviesť aké konkrétne a zrozumiteľné dôvody má súd na to, aby argument sporovej strany odmietol. Podľa žalovaného rozsudok neobsahuje žiadne dôvody pre to ako dospel súd k sume 2.921,59 eura. Namietol taktiež výrok o poplatkovej povinnosti z dôvodu, že ide minimálne o predčasné rozhodnutie, čiže vydané v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. Výsledok konania je totiž zrejmy až z právoplatného rozhodnutia súdu, nie skôr. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, a vec mu vrátil na nové konanie.

3. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a považuje ho za vecne správny. Podľa žalobkyne, hoci sa súd prvej inštancie plne stotožnil s argumentáciou žalobkyne o danosti nároku, nemožno mať pochyb, že úspešne uplatnila porušenie svojich práv, keďže proces úspešného uplatnenia spotrebiteľských práv bol v prípade žalobkyne jednoznačne zavŕšený právoplatnosťou meritorných rozhodnutí súdu v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp.zn. 4Csp/27/2017 v spojení s odvolacím konaním vedeným na Krajskom súde Prešov pod sp.zn. 10Co/64/2018. Podľa žalobkyne ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa je ustanovením s tzv. relatívne neurčitou hypotézou, ktoré neustanovuje žiadne kritériá pre primerané finančné zadosťučinenie najmä pre určenie jeho výšky. Podľa žalobkyne dôvodné a správne bolo priznať žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie aspoň v sume vo výške 2.921,59 eura, ktorá zodpovedá výške žalobkyňou požadovaného bezdôvodného obohatenia v skoršom konaní. A to preto, že žalobkyňa sa domáhala jednak určenia viacerých neprijateľných zmluvných

podmienok a jednak určenia, že úver je bezúročný a bezpoplatkový z dôvodu porušenia spotrebiteľských práv, čo bol základ pre vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázala predovšetkým na tú skutočnosť, že v konaní vedenom na súde pod sp.zn. 4Csp/27/2017 žalobkyňa tvrdila, že na úver poskytnutý jej žalovaným vo výške 1.132,51 eura zaplatila sumu vo výške 4.054,10 eura (teda o 2.921,59 eura viac), pričom žalovaný neustále od žalobkyne ako dlžníčky požadoval zaplatiť ďalších minimálne 608,58 eura. Teda v prípade, ak by sa žalobkyňa nedomáhala svojho nároku na súde, hrozila jej ujma minimálne 3.530,17 eura. Takéto konanie žalovaného je podľa názoru žalobkyne možné označiť ako minimálne nekalé, hraničiace až s hyenizmom, bez akýchkoľvek mantinelov v rámci podnikania so spotrebiteľskými úvermi. Preto je presvedčená, že len vyššia sankcia v podobe primeraného finančného zadosťučinenia môže byť pre podobných dodávateľov motivujúca k náprave. Nárok vo výške ako bol uplatnený aj súd prvej inštancie vyhodnotil ako dôvodný a teda primeraný, aby bola naplnená sankčná, satisfakčná a odradzujúca funkcia vo vzťahu k profesionálom, ktorí sa zaoberajú poskytovaním spotrebiteľských úverov, keďže poskytnutého finančného zabezpečenia spotrebiteľovi v individuálnom prípade môže nepochybne odradiť dodávateľov od nekalého konania aj voči ostatným spotrebiteľom. Žalobkyňa mala za to, že súd prvej inštancie vec správne právne posúdil. Žiadala preto, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil ako vecne správny a priznal žalobkyni náhradu rov odvolacieho konania v rozsahu 100 %; žalovaný v reakcii na vyjadrenie žalobkyne k jeho odvolaniu uviedol, že žalobkyňa vo vyjadrení neuviedla žiadne nové skutočnosti. K podanému odvolaniu sa žiadnym spôsobom vecne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok vrátane konania, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasledujúcich CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru o tom, že odvolanie žalovaného bolo dôvodné.

5. Podľa § 3 ods. 5 veta tretia Zákona č. 250/2007 Z.z o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Vychádzajúc z citovaného zákonného ustanovenia, primerané finančné zadosťučinenie je nárokom, z podstaty ktorého vyplýva jeho imateriálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné brať zreteľ na aspekty materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napríklad náhrady škody. Ide o prostriedok satisfakčný, vykazujúci však aj sankčnú povahu, keďže dôsledkom zaplatenia zadosťučinenia je úbytok v majetkových aktívach osoby, ktorá právo porušila. Táto sankčná stránka u finančného zadosťučinenia má len vedľajší dôsledok, nakoľko na účely represie slúžia iné odvetvia práva, administratívne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej sa má zadosťučinenie poskytnúť. Ako uviedol Najvyšší súd Českej republiky v rozhodnutí 30Cdo/3936/2010 z 15.12.2011, t.j. v čase zhody medzi českou a slovenskou civilnou úpravou v Občianskom zákonníku, inštitút tzv. punitive alebo exemplary damages (t.j. náhrady škody plniacej represívnu funkciu - voľný preklad odvolacieho súdu) nekompenzačného odškodnenia exemplárnej alebo represívnej povahy nemá v českom práve oporu. Tento typ náhrady je typický pre angloamerický typ právnej kultúry (common law), český a slovenský právny systém je však iným, je kontinentálnym systémom.

6. Súd prvej inštancie priznané finančné zadosťučinenie kvantifikoval sumou 2.921,59 eura, s konštatovaním, že ho považuje za primerané. Ako k tejto „primeranosti“ dospel, na základe akých kvalifikačných kritérií, zistiteľné nie je. Posudzovanie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení, pri rozhodovaní o výške nároku musí súd uviesť a zdôvodniť všetky okolnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení predpokladov pre určenie výšky nároku. Je potrebné uviesť všetky relevantné úvahy, ktorými bol pri kvantifikácii nároku vedený. Povinnosťou súdu je zohľadniť výsledky vykonaného dokazovania, všetko, čo v konaní vyšlo najavo, vrátane toho, čo k uplatnenému nároku uviedli strany sporu. Všetky tieto predpoklady musí súd v rámci úvahy o výške nároku posúdiť kvalitatívne s kvantitatívne a to aj z hľadiska ich významu pre rozhodnutie, ku ktorému dospel.

7. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva, že by sa týmito zásadami riadil. Súd prvej inštancie podrobne opísal dôvody rozhodnutí, na ktoré poukázala žalobkyňa, a to ich opakovaným doslovným citovaním, avšak k samotným predpokladom relevantnosti žalobou uplatneného nároku z hľadiska výšky, ktorú mal za primeranú uviedol v bode 18 len to, že „vykonaným dokazovaním mal súd za

preukázané, že žaloba žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je dôvodná. Pričom sa v plnom rozsahu stotožnil s argumentáciou zástupcu žalobcu. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobcu ako spotrebiteľa, jeho dôsledkom je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadol na všetky okolnosti veci a to najmä na to, že ide vyrovnanie ujmy žalobkyne tým, že znášala stav právnej neistoty. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd priznal žalobkyňi primerané finančné zadosťučinenie, pričom priznaná výška primeraného finančného zadosťučinenia je podľa úvahy súdu vo výške 2.921,59 eura primeraná. Pokiaľ sa týka tvrdení žalovaného, tieto súd považoval za účelové“.

8. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 CSP, ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia, to či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie, dá sa zistiť len z jeho odôvodnenia.

V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je pritom v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 ods. 2 CSP, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené obsahom. Konanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane povinnosti svoje rozhodnutie odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkovi konania posúdiť ako súd v jeho veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy, akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa účastníkovi odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy nakoľko je problematické zaujať stanovisko k nezrozumiteľnému, alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu.

9. Odvolací súd, majúci za to, že nedostatočné zdôvodnenie rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP rozsudok zrušil, a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

10. V priebehu ďalšieho konania súd prvej inštancie nárok uplatnený žalobou opätovne posúdi. Posúdi všetky skutočnosti, ktoré sú relevantné pre rozhodnutie, vyhodnotí ich kvalitatívne aj kvantitatívne, určí ich význam pre stanovenie výšky žalobou uplatneného nároku, vyhodnotí námietky žalovaného prezentované vo vyjadrení k žalobe, zopakované aj v odvolaní v tom zmysle, či majú alebo nie nejaký význam vo vzťahu k primeranosti finančného zadosťučinenia, pričom vezme zreteľ na to, že princíp primeranosti patrí medzi všeobecne právne zásady vo vlastnej európskej právnej kultúre. Vezme zreteľ tiež na to, že aj keď výška primeraného finančného zadosťučinenia podľa Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vychádza z úvahy súdu, táto úvaha súdu nemôže byť svojvoľná. Pri stanovení výšky treba vychádzať z okolností tak na strane žalobkyne ako aj žalovaného, za ktorých došlo k porušeniu práva žalobkyne. Pri určení výšky finančného zadosťučinenia nemožno striktno vychádzať z toho, aká ujma žalobkyňi objektívne hrozila, respektíve jej vznikla. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nie je prostriedkom kompenzácie majetkovej ujmy, ani prostriedkom nahrádzajúci možný deficit majetkových aktív. Súd prvej inštancie rozhodne tak, aby rozhodnutie bolo spravodlivé a spĺňalo požiadavku vnútornej nerozpornosti.

11. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie aj o nároku na náhradu trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP) a vysporiada sa taktiež s odvolacou námietkou žalovaného vo vzťahu k poplatkovej povinnosti.

12. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.